

[Boligministeren.]

Til hr. Svend Haugaard har jeg et par bemærkninger. Hr. Svend Haugaard var inde på spørgsmålet om, hvad der var det mest sikre: at samfundet ejede al jorden og lejede den ud, eller at det ejede noget af den og solgte. Det sidste er de principper, som man har lagt til grund for lovgivningen. Jeg kan da være meget enig i den konklusion, hr. Svend Haugaard drog, at det ville være det bedste, om samfundet kunne eje jorden og leje den ud, men hertil kræves der større midler, end vi vel i øjeblikket kan drømme om at råde over. Hvis vi fortsat kan få radikal støtte til en sådan politik, tror jeg da, vi kan komme langt, når de økonomiske muligheder er til stede.

Jeg forstår så bare ikke hr. Svend Haugaards modvilje imod den lavere renteberegning, for også den kommer jo til at gælde ved beregningen, når jorden skal lejes ud, og man kan ved hjælp af en lavrentepolitik sikre bedre økonomiske vilkår for netop den befolkningsgruppe, der måske ikke har råd til den traditionelle ferie.

Jeg vil også gerne understrege det, som hr. Svend Haugaard var inde på, og som også er understreget i betænkningen, at det er hensigten at koordinere statens opkøb af jord. Det er der også givet udtryk for i betænkningen på side 5.

Må jeg som svar på det direkte spørgsmål, hr. Svend Haugaard stillede vedrørende by- og landzonenloven, sige, at det er rigtigt, at når dette lovforslag nu er vedtaget, skal vi have et nyt cirkulære ud om by- og landzonenloven. Det har jeg også i betænkningen givet udtryk for, og jeg vil da også godt her svare, at sigtet med betænkningen er at forsøge at ændre den skæve udvikling, der visse steder er sket, uden at vi taber målet for gennemførelsen af by- og landzonenloven af syne. Men noget af det, som ikke var til sigtet, vil vi altså gerne have fanget op i dette cirkulære.

Må jeg til hr. Maigaard sige, at der har formentlig været nogle etiketteproblemer vedrørende udsendelsen af invitationen. Jeg må beklage, hvis der er noget i selve indbydelsen, som støder lidt, det har i hvert fald ikke været tilsigtet.

Hr. Maigaard var inde på en række problemer, som jeg ikke her skal gå i dybden med, i hvert fald ikke alle sammen, men jeg

vil godt sige vedrørende spørgsmål I A, som hr. Maigaard nævnte, og hvor det af svaret fremgik, at man kunne etablere sig i Danmark og opføre boliger med salg eller med udleje for øje, at det er vel korrekt, men det har man altid kunnet, det kan man i dag, og det vil man kunne fremover. Men jeg vil da også understrege: det er efter de danske regler om, hvordan huse skal bygges, og hvor store eller hvor små lejlighederne skal være. Det skal altså fortsat ske helt efter vore egne bestemmelser.

Må jeg med hensyn til påstanden om, at lovforslaget om sommerhuse og camping m. v. ikke hindrer overdreven udnyttelse af rekreative områder til udlejningsformål — det er det, SF har givet udtryk for — sige, at det kan jeg ikke være enig i. Lovforslaget vil faktisk hindre dette, men det er måske fortolkningen, vi er uenige om. Jeg mener ikke, at vi kan afskaffe al udlejning, og det har heller ikke været meningen. Det er netop det overdrevne, man sætter ind imod.

Loven af 1959 vil stadig have gyldighed. EF-traktaterne giver ikke EF-borgere ret til at købe et sommerhus eller en fritidsgrund til privat brug i et andet medlemsland. Danmark er helt frit stillet med hensyn til, om man vil give udlændinge en sådan ret. Dette spørgsmål har vi jo taget stilling til i 1959-loven. Kun hvis man driver erhvervsmæssig handel med eller udlejning af fast ejendom, følger det af fællesmarkedsreglerne, at der skal være adgang til at købe sådanne ejendomme med henblik på udøvelse af denne erhvervsvirksomhed. Det er netop denne erhvervsmæssige udlejning til feriemål, hvad enten det er sommerhuse eller jord til camping, som lovforslaget om sommerhuse og camping m. v. tager sigte på. En sådan erhvervsmæssig udlejningsvirksomhed vil efter lovforslaget kræve særlig tilladelse, og det gælder, uanset om virksomheden drives af en dansk statsborger eller af en udlænding.

Må jeg sige om spekulationsgevinsten, som hr. Maigaard var inde på — det er jo et helt reelt spørgsmål — at også jeg ser gerne, at der sættes endnu kraftigere ind over for dette problem, og det tror jeg da også vil ske i den kommende tid.

Så mente hr. Maigaard, at midlerne var for små, at de 60 mill. kr., der i indværende år er afsat, og de 100 mill. kr., der er tænkt